

Tað er á tretivu favnum, hann stendur, hin gamli. Og Torkil dró tað dýrasta hann var mentur. Fiskurin var herviliga knykkjurtur at draga, so Torkil var rodnadur í andliti, tá hann hevði fingið hann at borði. Hann hugdi út um, fyrri at vita hvussu stóð í honum. Jú, hann hevði kjaftikið og væl stóð í honum. Dongurin rípti fongin inn í bátin, tók hógvuna av og rópaði ovfarakátur:

»Hurrá fyrri tí fyrsta!»

Nú var Bjarni eisini farin at draga, so hann ansað, ongum óðrum. Fiskurin setti á, so at hendurnar á hesum litla vóru ofta líka í tollinum, men hann beit tenninar saman og setti fótur í spennin, og tað endaði við, at fiskurin lá í skutinum, yvirvaksin toskur, væl stórri enn hann fyrr hjá Torkili.

»Her er fiskur sum murrar,« segði Torkil og leit at Hovdanum, sum bar upp fyrri bygdina. »Bara nú eingin sær okkum, og teir koma at sleipa okkum inn aftur.«

»Vit fara ikki, fyrr enn báturin er lagin,« segði Bjarni og síðkaði brýr. Hann hugdi eitt eygablíkk at Torkili, hugsaði seg um og segði síðan lág-mæltur líkasam í trúnaði: »Um so er, at onkur sær bát her, man tú eingin hugsa sær, at tað eru vit, sum eru á útróðri. Eg tók skoyturnar, skal eg siga tær, og krógvaði tær. Tú veit, ter hingu beint innanfyri koksdyrnar. Eg hugsaði, at mamm-an tá fór at halda, at vit høvdu stol-ið okkum inn í dalin, sum hon hevur forboðið okkum, síðan hon hevur havt so lítið at geva okkum at eta.«

Torkil hugdi at bróðuri sínum við undrandi eygum:

»Á tín dekanis skálkur! — nei, hvat tú kann finna uppá. So verður hon alls ikki bangin um okkum — ikki fyrrapartin ið hvussu er.«

Tað var farið at skýma, tá hann litli báturin knógvaði inn fyrri Hovdan. Dreingirnir sótu hvor á sínum bekkji og róðu. Teir vóru sveittir og lúgvadur. Teir róðu útan íhaldi, men áralagið var vánaligt, so tað var litli báturin krókadur fram. Nú var hann tyngrir undir árinu enn í morgun, bekkfastur av fiski í báðum skutum. Tað glitradu á gráari, gulari og hvitari toskaskraðu, og báturin var sum ein kostur av blóði og sveitalivur. Klæðini hjá dreingjunum vóru eisini blóðálkað og stírnad av frosti. Nú vaks hann vindin út av fjórðinum og vindváginn gjordist treffin í hvørjum.

Um hádagin hevði hann koft av í kuldatoku, áður enn dreingirnir vardu. Torkil vildi tá beinavegin ríma aftur at landi, og hin yngri lat hann ráða.

»Handan vegin skulu vit rógva,« segði Torkil og snaraði bátinum á stýriborð, og aftur lat Bjarni hann ráða.

Teir róðu nú eina góða løtu tígandi. So helt Bjarni árinu upp úr og segði:

»Tað er stilli og eingin alda í sjónum. Eg haldi, at vit rógva út eftir fjórðinum.«

Torkil hugdi hvassliga at honum og ætlaði at træta við hann, men aftraði seg, blingstraði nakrar ferðir við eygunum og helt so eisini sínar árar uppúr. So var, sum litli Bjarni segði. Teir mundu helst vera vilstir, tí á Hovdanum skuldi verið nakað av alduskoti — soleiðis var tað í morgun, tá teir fóru út, men her var sum á tjörnini. Teir sótu nú eina góða løtu, hvor á sínum bekkji og rørdi hvørki hond ella fót. So hugdi Torkil at bróðuri sínum, bleikur, tungmæltur og skelvandí:

»Nú er einki til, at leita eftir okkum,« segði hann við grátrodd. »Soleiðis skuldi hetta ganga.«

Litli Bjarni vendi sær burtur. Hann skalv í herðunum. Men so vendi hann sær bráðliga móti bróðuri sínum og segði, við tárur í eygunum, men hvattur og harðligur á máli:

»Vit leggja árararnar út aftur, rógva báðir í annað borðið, rógva í ring fyrri at halda okkum heitar.«

Og Torkil rætti seg í rygginum. Hetta vóru hyggiuradini. So báðir at rógva, av grímd í fyrstuni, men síðan hólvgi, bara so at teir hildu seg heitar. Soleiðis hildu teir á leingi, men til endan stóðgði Torkil á og hugdi við stórum eygum at bróðuri sínum.

»Skulu vit biðja eina ferð aftrat, beiggj?« segði hann lág-mæltur.

»Nei, svaraði hin yngri bróðirinn hvassliga og helt á við róðrinum.

So fór Torkil aftur at rógva, og soleiðis hildu teir á eina góða løtu. Men so við eitt varnaðust teir, at

hann var farin at gula, bráðliga ketti tokan um fjöllin. Litli Bjarni knikkaði við hovdinum:

»Tað visti eg,« segði hann, »at hann mundi ikki geva okkum allan hendan fiskin og so ikki lova okkum aftur at landi. Men hygg! Vit hava ród úteftir íáðni, — hygg, vit eru útanfyri Hovdadjúpið.«

»Ája, aja, nú er einki til, at tala um tað,« segði Torkil. »Nú er at leggja leyst við Hovdan og so royna at koma aftur at landi í ljósum. Hugga um, hvat tey fara at siga, tá vit leggja at støðni!«

Litli Bjarni svaraði ikki. Men hann smiltist eitt sindur og eyguni glógvaðu.

Leingi hevði hann ród dúgliga, men nú vóru áratøkini farin at stytta og linkast, og tá nú vindurin vaks og sjógvurin varð meira gjálvtur gekk ikki um fliðuna hjá teimum. Og tá Torkil herði ródurin, hóast hann var deyðgívin, fall báturin av á stýriborð.

Torkil helt árinu upp úr og segði:

»Vit vinna ikki inn um Hovdan, og ennú minni inn at støðni. Nú er einki annað at gera enn at seta upp her undir tunganum, og so má antur fara til gongu eftir hjálp, og hin royna at ansa bátinum.« Hann hoknaði í herðunum, og rykkingar fóru um andlitið á honum: »Tað skuldi ikki ... ikki lukkast okkum, at koma til lands í ljósum við hesari veiðu.«

Litli Bjarni var brúnatungur, og skelkti við munnum tá hann segði: »Tað er best, at eg royni at fara til gongu. Tað eri eg, sum eri svikur, tað veit eg, men ikki skulu vit gloyma tað, Torkil, at vit hava fisk í bátinum kortini ... fyrri fleiri hundrad krónur, so at mammann fær, ið hvassu er jólagávuna, sum vit ætlaðu henni.«

Torkil hugdi at honum — í fyrstani hálvbilsin. So ljómaði andlitið á honum, og hann segði við gleði- og undrunarrodd:

»Ja, eyðvitað, og tað er tað, sum umræður, góði beiggj. So mentí

STATENS PRÆMIEOBLIGATIONSBLÅN 1948/68

27. trækning. (Blå obligationer).

Lånet omfatter serienumrene 1—1000 og løbenumrene 1—2000 incl.

Følgende præmier fra 200.000 kr. til 500 kr. incl. er i dag udtrukket:

Præmiernes størrelse er angivet med bogstaver ud for det udtrukne serie- og løbenummer, således at A betyder præmie på 200.000 kr., B 100.000 kr., C 50.000 kr., D 25.000 kr., E 10.000 kr., F 5.000 kr., G 1.000 kr. og H 500 kr.

serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.
11	215 H	161	595 H	302	301 A	458	1984 H	570	578 G	735	911 G	861	1008 H
13	584 G	162	1098 G	313	1551 H	471	1208 E	578	1213 G	742	884 G	862	1210 H
17	1511 G	163	1488 C	323	1463 H	471	1694 H	579	855 G	744	202 G	864	1053 H
18	925 C	166	1069 G	324	1293 F	474	515 H	584	1833 H	746	1651 H	867	156 G
25	794 H	168	1711 H	327	1610 H	482	1039 G	586	1597 H	747	307 H	868	1472 H
26	1066 D	176	426 G	329	1593 F	482	1447 H	583	16 G	747	1263 D	872	448 H
29	1225 F	178	955 H	333	1857 H	483	1427 H	597	158 H	751	178 D	883	1790 G
46	1494 H	182	887 G	337	1216 H	496	715 H	597	600 G	756	1895 H	884	1942 H
51	1106 H	185	770 H	338	1223 H	498	157 B	600	1758 H	774	1375 H	887	355 F
62	1147 G	188	189 G	339	1581 H	501	1440 G	604	937 H	777	1972 H	894	1232 G
70	1032 H	189	945 F	351	568 H	505	1946 F	614	220 F	785	931 H	897	263 G
70	1336 E	201	122 H	356	1577 G	514	1668 G	625	217 G	788	514 G	900	1 H
71	869 H	203	595 H	357	116 H	515	549 H	626	321 H	793	899 G	904	1027 G
72	646 E	207	244 G	361	417 G	518	856 H	639	309 G	793	1754 H	905	309 G
77	1315 G	207	324 G	368	854 F	520	553 H	641	1734 G	796	803 E	907	1804 H
79	1047 G	210	327 G	371	1516 G	522	1779 E	644	1311 G	809	1263 H	911	1933 F
82	948 G	210	869 D	378	122 H	534	1718 H	647	463 H	810	84 G	920	1157 G
83	129 F	213	1372 H	380	705 F	539	938 G	647	1525 G	812	847 G	922	950 H
84	770 G	215	1372 G	381	1911 H	539	1955 H	653	1165 G	812	941 G	923	1783 G
87	176 H	217	82 G	384	1413 G	544	35 G	657	494 G	814	736 H	925	1424 G
89	964 H	217	1129 G	390	892 G	544	1739 E	657	1913 G	817	1620 H	938	763 H
103	511 H	219	1971 G	395	386 E	545	285 G	674	1189 G	822	1029 H	945	1918 E
104	9 F	221	1165 D	399	1029 G	546	889 H	677	1532 H	824	1748 G	962	1820 E
104	213 D	222	514 H	407	111 G	546	1876 G	678	1779 G	825	1666 E	969	356 G
108	322 H	226	1874 G	407	611 H	547	306 G	680	1710 H	826	513 F	971	741 G
108	1424 F	247	1696 G	407	889 H	547	681 E	683	153 H	827	191 H	974	497 H
115	330 G	260	8 F	411	1597 H	547	1791 G	693	860 H	832	1705 G	978	711 F
116	1397 G	270	244 D	411	1904 H	554	315 G	695	1936 H	834	615 D	979	366 E
118	1001 H	271	124 H	412	676 G	555	1222 F	697	968 H	836	165 F	982	868 G
124	292 H	272	657 D	416	1532 G	555	1345 F	702	437 G	839	1130 H	987	37 E
126	143 G	273	314 H	421	129 H	556	1530 H	705	1064 H	842	1763 E	992	1137 F
128	1154 H	273	1753 G	427	1018 F	559	470 H	716	936 H	844	395 G	993	1349 B
130	351 G	278	727 H	442	892 F	561	480 G	722	303 H	848	1548 H	996	365 H
134	1890 G	285	1468 G	444	601 C	563	470 G	727	15 H	852	1216 H	997	1542 G
146	1840 G	291	1159 E	445	1278 G	564	1849 G	723	1493 G	857	998 G	999	1971 G
149	696 F	294	1422 G	445	1557 H	568	556 H	728	1609 H	861	759 G	1000	280 G
154	559 G	299	1358 H	454	114 G	569	654 D						

Den officielle trækningssliste indeholdende samtlige 6756 præmier samt numrene på endnu ikke hævdede præmier fra tidligere trækninger vil kunne købes for 30 øre i bladsudsalgene om få dage. Udbetaling af præmier af alle størrelser foregår ved finanshovedkassen, amtsstuer og endvidere uden for København ved toldkasser fra og med den 20. december d. a. Af kontrolhensyn vil der for obligationer, på hvilke der er faldet præmier på 500 kr. eller større beløb, og som er indleveret til amtsstuer og toldkasser, hengå nogle dage mellem obligationernes indlevering og præmiernes udbetaling. Præmier, der er faldet i denne trækning, skal være hævset senest den 20. december 1961. Efter denne dato er de forældede.

Finansministeriet, den 4. december 1961.